

Mano patirtis Erasmus+ programoje Vengrijoje, Debrecene

2015/2016 m. m. ruduo

Dabar rašau viską jau su puikiausiomis nuotaikomis ir plačia šypsena veide dėl nuostabiausių atsiminimų iš dabar jau taip gerai pažįstamos Vengrijos. Tačiau vasaros pabaigoje, kaip ir daugelis nujaučiant, kad ateina kažkas nepažįstamo ir visiškai naujo, buvau kiek sutrikusi. Pradedant nuo kelionės visiškai viena, tai buvo iššūkis.

Tačiau kiek labiau nemalonus jausmas ties kelione ir baigiasi. Arba ties lagaminu, kadangi jis buvo beprotiškai sunkus. Bet ir čia, pagalvojus, man labai nuskilo. Autobuse Vilnius – Varšuva – Budapeštas, susipažinau su dvejomis lietuvėmis ir keturiomis latvėmis. Pasirodo, dvi latvės važiavo į tą patį miestą ir universitetą kaip ir aš, todėl jau nuo pat pirmo žingsnio savarankiškoje kelionėje, kaip ir nebuvo viena. Tačiau išstudijuoti visą kelionę iki pat vietos kuo kruopščiau siūlyčiau kiekvienam, kad atvykus žinotumėte, kur eiti, koku transportu naudotis, ar galų gale, ko paklausti. Debreceno universitetas didžiausią plusą tikriausiai ir užsidirbo dėl to, kad turi stiprų IESN. Dar prieš išvykstant, su manimi susisiektė būsimi kuratoriai, kurie padėjo kiekviename žingsnyje, atsakė į kiekvieną mano klausimą, ar buvo pasirengę, kad ir viduryje nakties pakelti skubėti padėti. Tad jau atvykus į Debreceną mane maloniai pasitiko traukinių stotyje ir palydėjo į bendrabutį, kur padėjo ir užpildyti dokumentus. Taip jau atsitiko, kad vos tik atvykus, išėjau į pirmą susitikimą. Jis buvo neoficialus, tačiau jau nuo pat pirmos dienos susipažinau su dalimi nuostabių žmonių, kurie supo mane ateinančius keturis su puse mėnesio.

Kitą rytą, vėlgi, padedama kuratorės vykau į Erasmus ofisą, kur visi tikrai labai maloniai mus sutiko. Taip pat, prieš eidamos susitikome dar vieną merginą, prancūzaitę, kuri ir tapo man labai artima visą pusmetį. Vėliau atvyko mano kambariokės, tai dvi italės ir galiausiai viena lietuvė. Su jomis taip pat tapome be galo artimos.

Per pirmąją savaitę vyko daug renginių, kurių tikslas buvo supažindinti mus su miestu, susipažinti mums tarpusavyje. Kaip ir viso semestro metu renginių organizuojamų IESN ar administracijos tikrai netruks. O jei ir pritrūks, visuomet atsiras tarptautinių studentų organizuojami renginiai ar pačių erasmusų namų vakarėliai, baseinai, klubai, barai, vakarienės, filmų vakarai, bendrabučio vakarėliai. Jei tik nebūsime visi vieni metu išvykę į keliones, tuomet visuomet rasite, ką nuveikti.

Prasidėjus studijoms galiausiai supratau, kad viskas bus gerai. Dėstytojai gerai kalba angliškai, noriai bendrauja ir padeda. Bendrakursiai visuomet padeda, net jei neprašai pagalbos, visuomet bendrauja noriai ir labai palaiko vienas kitą. Taigi, studijų kokybe likau visu šimtu procentu patenkinta ir net dar daugiau.

Didžiausią mano pasakojimo dalį turėtų užimti pasakojimai apie keliones. Debrecenas, gana patogioje vietoje, jei nori pamatyti vidurio Europą. Ir ne tik. Skrydžiai ne sezonu laiku, pabaigoje rudens, žiemą, pavasario pradžioje, yra labai pigūs. Pats populiariausias Debrecenas – Milanai. Kur pirmyn-atgal kainuoja apie 20 Eur. Bet nuo pradžių. Pirmą kelionę į Rumuniją. Kadangi traukinių transportas yra gana gerai išvystytas tiek Vengrijoje, tiek Rumunijoje – vykome traukiniais. Aplankėme tris vakarinius Rumunijos miestus. Tai visiškai pakeitė mano požiūrį į Rumuniją ir jos žmones. Mus sutiko labai šiltai, su nemokamu maistu, literally, taip pat dalyvavome dvejose šventėse. Žmonės nepaprastai paprasti ir norintys padėti. Gal dėl to, kad nematė labai daug turistų, arba tiesiog džiaugiasi žmonėmis, kurie domisi jų šalimi. Žodžiu, kas labiausiai išliks atmintyje, tai žmonių nuoširdžios šypsenos ir noras bendrauti. Taip pat architektūra, ir miestų tvarkingumas. Toliau kelionė į Slovakiją ir Austriją. Slovakija gali užkerėti savo nuostabią gamtą. Ypač nacionaliniais parkais. Tačiau sostinė, Bratislava, kiek nublanksta. Vėliau Austrija, Viena. Gražių, kruopščių žmonių miestas. Aplinka sutvarkyta, turistinės vietos gerai prižiūrimos, o žmonės labai paslaugūs. Beje, austriškos kainos lietuviškai piniginei gali atrodyti gana baisios. Kita kelionė į Milaną. Iš Milano į Lyoną, iš Lyono į Paryžių, iš Paryžiaus atgal į Lyoną, iš Lyono į Toriną ir iš Torino į Milaną. Po šios kelionės supratau, kad net jei ir keliauji viena, tačiau niekada iki galo viena nebūni. Apie pačius miestus tikriausiai rašyti net nebereikia, jie išskirtinai pasakiški. Norintiems

keliauti Italijoje ar Prancūzijoje pasiūlyčiau pasidomėti Flixbus ar Megabus autobusų kompanijomis, kurios siūlo neįtikėtinai pigių kelionių (Lionas – Paryžius, 6 h kelionė kainavo vos 1,5 Eur). Na, ir galiausiai dar viena kelionė iš už Vengrijos ribų – Roma. Gražiausias miestas Europoje, nuostabiausi žmonės, šilčiausia saulė, geriausi ir įsimintiniausi vakarai. Na, ir galiausiai taip gerai pažįstamas Budapeštas. Tikriausiai teko girdėti apie jo grožį. Apie pirmą Europoje metro. Apie žydraį Dunojų. Apie parlamento grožį, kuriuo akys nenori patikėti. Taip, tai nuostabūs Budapeštas. Likau sužavėta viskuo, architektūra, žmonėmis, kultūra. Ir žinoma, Vengrijoje tokomis populiariomis terminėmis voniomis.

Važiuoti į Erasmus'ą labai verta. Nesigailiu nei vienos minutės praleistos ir tai visada liks mano atmintyje. Tai padeda praplėsti akiratį, lavinti kalbą, suprasti ir pažinti kitą kultūrą, išbandyti save kitokioje aplinkoje, iš ties pažinti save, be jokios aplinkos įtakos, pamatyti ir palyginti kitos šalies mokslų sistemas ir lygius, pamatyti įvairesnių dėstymo būdų, išgirsti kitokios patirties. Bet labiausiai verta važiuoti dėl žmonių, kuriuos sutiksi. Tik dabar supratau, kad tik tas žmogus, kuris ten jau buvo, gali suprasti mane. Sutikti įvairiausių žmonių, juos pamilti, susipažinti su įvairiausiomis kultūromis, išmokti pasakyti „labas“ įvairiausiomis kalbomis, sutikti keliaujančius draugus gimtojoje šalyje ir turėti progą jiems pristatyti savo šalį, o nuvykus į jų, būti šiltai sutiktai, tai, kas verčia dabar mane šypsotis ir būti dėkinga už tai, kad turėjau tokią galimybę išvykti ir visa tai patirti.

Gintarė Zuoxaitė, VE14A grupė